

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q/J/29/News/85

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday
Vol. 146 JAFFNA, FRIDAY, 4th JULY, 1986 No. 27

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai.

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the **Morning Star** to:
The Manager,
'Morning Star',
Vaddukodai.

16/7

Jaffna College

Athletics

The Primary School sports meet was held on Friday 20th June on the Bicknell grounds with Mrs. A. Rajaratnam, the Principal of Vembadi Girls College and Mr. Rajaratnam as the chief guests. The highlights of the meet were the musical display, the singing of song, "We are the World", and a very colourful Fancy dress competition. This was the first athletic meet organised by the new supervisor, Mrs. L. B. Thambirajah. The Hastings House (red) was the champions. There was a very large and representative gathering including parents, alumni, friends and well wishers.

The Senior School sports meet took place on Saturday 28th June on the Bicknell grounds with Mr. M. G. Pillainayagam, Director of the Jaffna College Technical Institute and Mrs. Pillainayagam as the chief guests. Hastings House annexed the championship for the fifth year in succession. The following new records were created:—

Under 17 boys: **R. Jeevanantham** — Putt shot — 32'10" — Brown House.

R. Sothilingam — 100 Metres — 12 secs. — Hitchcock House.

200 Metres — 25 secs. — Hitchcock House.

4 x 100 Metres Relay — 51.7 secs. — Hitchcock House.

Under 14 boys: **R. Charles** — High Jump — 4 ft. 8 in — Hitchcock House.

Under 13 boys: **Shirela T.** — Long Jump — 13 ft. 1 1/2 in. — Brown House.

The sports meet commenced with two minutes silence honouring the memory of the late Mr. R. J. Thuraiarajah who served as Physical Director of the college for a period of 35 years. The Bicknell grounds and the Bicknell pavillion were very much his handi-work.

Another feature of the sports meet was the repetition of the Primary School musical display and the hearty singing of the very popular song now which has been used for Live Aid and Sports Aid to collect funds for the starving children of Africa. The chorus is as follows:

*We are the World, we are the children,
We are the ones who make a bright day:*

*So let's start giving,
There's a choice we're making,
We're saving our own lives,
It's true we'll make a better day,
Just you and me.*

Refugee Fund:
It will be relevant at this point to note that the students

Correction

Please make the following correction in the first line of the sonnet addressed to The Rajasingams which appeared in our last issue.

Rajasingham cedes his office: serene, (not "Oedes").

The Late Mr. C. E. Anandarajan Remembered

A Service of Remembrance and Holy Communion on the first death anniversary was held for the late Mr. C. E. Anandarajan, the Principal of St. John's College at the St. John's Church at 8 00 a.m., on Thursday 26th June. The service was conducted by the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, and Rev. Joseph Sarvananthan, Revs. I. Selvaratnam and S. K. Kadirgamar also participated. Rev. Joseph Sarvananthan preached the sermon. His text being "A great leader has fallen in Israel today". He also referred to the many ennobling qualities of the late Mr. C. E. Anandarajan, particularly as a great Principal and as a senior member of the St. John's Church and the Christian community.

Immediately after the service the whole school along with friends and relatives gathered at the graveyard where the college flag was flying at half-mast and wreaths and flowers were laid and Rev. S. K. Kovindarajan said a prayer.

The students also distributed pamphlets referring to the first death anniversary and many of them were wearing photographs of the late Principal on their shirts.

The entire atmosphere was most solemn and dignified, and indicated the great sense of loss that the entire community felt through the year. It was also a very consoling and comforting experience to Mrs. Padma Anandarajan and family who were present at the service and the proceedings that followed.

A special school assembly also took place to mark the occasion. Student and staff representatives we understand paid their tributes at the assembly.

of Jaffna College have raised more than Rs. 30,000/- by their own efforts to help the refugee fund and already Rs. 20,000/- of this fund has been given to the T. R. R. O. (Tamil Refugees Rehabilitation Organisation).

Tennis:

The staff and student Tennis Clubs of Jaffna College remain the only clubs active now in the North. Several tournaments have been held and in the most recent tour-

(Continued on page 4)

Donation by the W. C. C.

A donation of 10,000 US dollars equivalent to Rupees 278,925/- towards Kantalai Damburst Victims by the World Council of Churches, Geneva through the National Christian Council of Sri Lanka was handed over to Hon. Minister of Social Services on 24th June 1986.

The World Council of Churches which seeks to fulfill jointly their common calling to the glory of God. The lifeblood of the Council is the Christians of every race, from every continent and island, who belong to its more than 300 member churches. The World Council of Churches is constituted, inter alia, to express the common concern of the churches in the service of human need, the breaking down of barriers between people, and the promotion of one human family in justice and peace. The National Christian Council of Sri Lanka is an Associate Member of the World Council of Churches.

The World Council of Churches has been engaged during the past 40 years in providing aid for various community service and community development programs undertaken by the Constituent Churches and Constituent Units of the National Christian Council of Sri Lanka through its Inter-Church Aid Committee. This is not the first time that the World Council of Churches has come to the aid in natural disasters and emergency situations. It has in the past helped the Cyclone victims, and the refugees in the July 1983 disturbances in a big way where a sum of Rupees Five Million was channelled as Emergency Aid and as Long Term Rehabilitation of Refugees in the North, in the East, and in the Central Hills, and also those in the Refugee Camps in Duwa and Pitipana.

Most funds of the World Council of Churches come from member churches and their mission and aid agencies. Money for certain projects comes from secular or governmental organisations and foundations. There is no fixed membership fee: churches are encouraged to contribute what they feel they can. The wealthier member churches account for the largest share of the income, but many churches in poorer countries contribute larger amounts per member. Churches whose giving is limited by currency restrictions make contributions other than money.

The Director of Social Services has indicated to us that there is an urgent need for furniture and cooking utensils for the Kantalai Damburst victims, and we hope that this Donation will be utilised to fulfill that urgent need.

IN MEMORIAM

Edwin John Jeyarajah

Called home 30-6-83

&

Caroline Thiraviam Jeyarajah

Called home 22-7-68

With fond and cherished memories

Affectionately remembered by your children.

10, Church Road,
Chavakachcheri.

Ambassadors for Christ

Ambassador is one who represents his own country in an alien land. The British ambassador in Sri Lanka is the personal representative of the Queen of England. It is expected that the honour and position she has in England be given to her ambassador in Sri Lanka. The British embassy in Sri Lanka is part and parcel of British territory. Inside the embassy only laws, customs and rules of Britain are observed. When America went dry, inside the British embassy in America wines and alcoholic drinks were served as usual. The American embassy in Britain celebrates Thanksgiving Day which is very important to them in great form with parties etc., but the Britishers take no notice of it.

May I put this question to you? Are you living as an ambassador. A personal representative of Jesus the King. Do you realise to what a high office you have been called? Are you living up to it? What about your home? Is it the embassy of Jesus Christ, the heavenly King. Does His rules and values prevail in your home? Is service the motive of everyone in your home? Is peace the atmosphere of your home? Is joy the sunshine of your home? Is love the bond of your home? If somebody calls in at your home, will they say "this is an embassy of Jesus Christ?"

Once the ambassador steps out of his embassy he is in an alien land. He owes allegiance to his King. His loyalty and love is to His country. His citizenship is elsewhere. He is different from those among whom he moves. His whole life style is different. His language, culture and customs are different. Often their dress and food are different. The ambassador is all the time aware that he represents this King. People will know that he is a foreigner. He is bearing the stamp of His King.

— S. D. H

(to be continued)

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

[தென் தல வா இதழ்]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது]

• நிதி ஐந்தை உடர்த்தம்: பாலம், எந்தக் குலத்தக்கும் இழிவாம்”

மலா 146]

4-7-86

[இதழ் 27

“இன்று தமிழ்ப் பகுதிகளில் நடைபெறும் அசம்பாவிதங்கள், தமிழரை ஒழிக்கும் அரின் திட்டத்தைக் காட்டுகிறது”
— பேராசிரியர் தியோகுப்பிள்ளை அவர்கள்

இம்மாதம் 18 ஆம் திகதி நடைபெற்ற யாழ். சென்ட் பம் நிள் கல்லூரி பரிசளிப்பு விழாவில், பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட, கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் யாழ். பேராயர் அதி. வண. தியோகுப்பிள்ளை அவர்கள் மேல்கண்டவாறு குறிப்பிட்டார். — அவர் மேலும் கூறியதாவது;

“தற்போதுள்ள கல்டமான குழ்ச்சிகளிலும் எமது பிள்ளைகளுக்குச் சிறந்த கல்வியைப்புகட்டுவது அவசியமெனினும், பாதுகாப்புப் பற்ற நிலையிலுள்ள எமது மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்கான வழி முறைகளை ஆய்வது அத்தனிட அவசியமாகும். தற்போது இங்கு நடைபெற்றவரும் நிகழ்ச்சிகளானது, தமிழ்ச்சிவிரவாதிகளை ஒழிப்பது என்ற போர்வையில், வடக்கு—கிழக்குப் பகுதிகளில் வாழும் தமிழ் மக்களை அழிக்கவே அரசாங்கம் முயலுகிறது.

இன்ற நாம் தரை, கடலிலிருந்து மட்டுமன்றி, ஆகாயத்திலிருந்தும் தாக்கப் படுகிறோம். இதனால் நூற்றுக்கணக்கான பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். ஆயிரக்கணக்கானோர் காயப்பட்டுள்ளனர். முருங்கை, செட்டி

குளம், இருதயபூர், அக்கரைப் பற்றி, குறிக்கெட்டுவான், மண்டை சீவு ஆகியனவும் மற்றும் பல இடங்களிலும் ஆயுதப்படைபினரால் பல பொதுமக்கள் கொடுமாமாகக் கொலைசெய்யப் பட்டுள்ளனர். ஆயிரக்கணக்கான தமிழர் தமது பாரம்பரியமான இடங்களிலிருந்து புரவிட்டுத்தேடி வெளியேற வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது.

“ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைத் தொழிலாயிருந்து வந்த மீன்பிடித்தொழில் அரசினால் முற்றாக முடக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பாவித் தமிழ் மக்களுக்கெதிராக எடுக்கப்பட்டுவரும் மனிதத்தன்மையற்ற நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக வடக்கு—கிழக்கிலுள்ள பிரஜைகள் குழுக்கள் ஜனாதிபதியிடம் முறையிட்டிருக்கின்றன. ஆயினும் பலனில்லை. இந்நிலையில் தமிழ் மக்கள் தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள உரிய வழிவகைகள் இல்லாததினால், தமிழ் மக்களை அழிவிவிருந்து காப்பாற்ற உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்குமாறு தமிழ் மக்கள் அனைவரும் ஐ.நா. சபையைக் கோரும் காலம் வந்து விட்டது என நான் நினைக்கிறேன்” என்றார்.

இறையியல் கல்லூரி மாணவன் மைக்கல் ஞானப்பிரகாசம் இராணுவத் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்குப் பரி

சுன்னகத்திலுள்ள தென் இந்திய திருச்சபையு, யாழ் திருமாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஐக்கிய இறையியல் கல்லூரி மாணவன் மைக்கல் ஞானப்பிரகாசம், கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள திருநகரில் அரசு படைபினரின் துப்பாக்கிச் சூட்டினால் மாணவானார்.

இவரின் இரண்டு சகோதரர்கள் ஏற்கனவே கிளிநொச்சியில் இராணுவத் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பரிபாகி உள்ளனர். இவரது உறவினர்களில் இதுவரை புத்தப்பேர் திரு நகரில் படைபினரின் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பரியானார்கள். மைக்கல் ஞானப்பிரகாசம் இறையியல் கல்லூரியில் 1985 ஆம் ஆண்டு சேர்ந்து ஓராண்டு படிப்பை நிறைவேற்றி, தற்போது 2 ஆம் ஆண்டுப்படிப்பைத் தொடர்ந்து படித்துவந்தவர்.

ஞானப்பிரகாசம் கெட்டுநினைவு பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கிளிநொச்சி திருநகரில் வசித்தவர். இவரது பூவுயல் 20-6-86

பி ப 5-மணியளவில் கிளிநொச்சி உருத்திரபுரம் கல்லறைத் தோட்டத்தில் நல்லடக்கஞ்செய்யப்பட்டது. இவரை நினைவுகூர்ந்து அஞ்சலி செலுத்தும் செபு ஆராதனை சுன்னகம் ஆச்சிரம சிற்றூலயத்தில், பிரதம சேவகர் தலைமையில், வண. T. S. பிரேமராசா அவர்களின் உதவியுடன் ஞாயிறு 22-6-86, மாலை 5.00 மணிக்கு நடத்தப்பட்டது. வண. A. V. யேசுதாசன் அருளுரை வழங்கினார்.

சார்த்தகுளமும், நேர்மையும், நற்பண்பும் நிறைந்த ஞானப்பிரகாசத்தின் அகால மாணவ இறையியல் கல்லூரிக்கு பேரிழப்பாகும். இவர் இக்கல்லூரியின் மாணவர் ஒன்றியத்தின் தலைவராகவும் பணியாற்றினார். இவரை இழந்து தயருறும் இவரது தாயார், மனைவி, மகள், சகோதரன், உற்றார், இறையியல் கல்லூரி மாணவர் அனைவர்க்கும் எங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிக்கிறோம்.

அன்பு மருமக்களே, திருமறையைக் கையில் வைத்திருக்கும் அனைவரும் நினைவுகூர வேண்டிய ஒரு சிறுமி மேரி ஜோன்ஸ். திருமறை கடைப்பதே அரிதாய் இருந்த காலத்தில் ஒரு திருமறையை வாங்குவதற்காக அந்தச் சிறுமி பட்டப்பாடுகளையும் சந்தித்த இன்னல்களையும் திருமறையை மேசைக்கும் அனைவரும் மறக்கவே முடியாது.

இன்றைக்கு 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 1784 லில் பிரிட்டனில் வேல்ஸ் பகுதியிலுள்ள தின்டோல் என்னும் கிராமத்தில் பிறந்தவள் மேரி. அவளுடைய பெற்றோர் செவ்வாளிகள். கடின உழைப்பாளிகளாக இருந்தபோதிலும் ஏழைகளாகவே இருந்தார்கள். எனவே மேரி அவளது தாய் மாவிக்கு உதவியாக வீட்டிலும் தோட்டத்திலும் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் மேரியும் அவளது குடும்பத்தினரும் தங்கள் தந்தை ஜேக்கப் ஜோன்ஸுடன் ஆலயத்திற்குச் செல்வார்கள்

ஆலயத்தில் சபை குரு வெல்க்டி மொழியில் திருமறையைப் படிப்பார். மேரியின் வீட்டில் திருமறை இல்லாததால் அவர் வாசிப்பதைக் கவனமாகக் கேட்டு மனப்பாடம் செய்து கொள்வார். வீட்டில் ஜெபம் செய்யும்போது அந்த வேத வசனங்களை மீண்டும் திரும்பச் சொல்லியபிற்புறத்தே கொள்வார். வாராடாடாக்களில் வேலை முடிந்தபிறகு சபை குரு நடத்தும் வேத ஆராய்ச்சிக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வார்.

மேரியின் குடும்பத்தினருக்கு தமது வீட்டிலும் ஒரு திருமறை இருக்கவேண்டும் என்ற விருப்பம் இருந்தது. ஆனால் அந்தக் காலத்தில் அச்சுக்கலை அவ்வளவாக முன்னேறாததால் திருமறை கிடைப்பதும் கடினமாக இருந்தது. கிடைத்தாலும் கிலி அதிகமாக இருந்தது. இதே வேளையில் மேரியின் வீட்டில் யாருக்குமே எழுதப் படிக்கத் தெரியாது. எனவே மேரி முதலில் எழுதப் படிக்கக் கற்றுக்கொள்ளத் தீர்மானித்தார். மேரி கிரும்பியது போலவே ஒய்வு நேரத்தில் கற்பதற்காக திரு. ஜான் எல்லிஸ் ஒரு பள்ளி ஒன்றைத் துவக்கினார். தனது வேலையில் இருந்து ஒய்வு கிடைக்கும் வேளையிலெல்லாம் மேரி பள்ளிக்குச் சென்று எழுதப் படிக்கக் கற்றார்.

ஒருநாள் திரு. எல்லிஸ் திருமறையை வாசிக்கச் சொன்னபோது மேரி அடைந்த ஆண்டத்திற்கு அளவேயில்லை. அப்போது தன் வீட்டிலும் ஒரு திருமறையை எப்பாடுபட்டாவது வாங்கிவிட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார். அவளுடைய அப்பாவும் அம்மாவும் அவளுக்கு உற்சாக முட்டினார்கள். அம்மா ஒரு கோழியையும் அப்பா ஒரு தேன் கூண்டையும் கொடுத்தார்கள். முட்டைகளையும் தேனையும் கிற்றப்பணம் சேர்க்க முயன்றார் மேரி.

மேரியின் உற்சாகத்தைக் கண்ட அவள் தாயும் தந்தையரும் கூட எழுதப் படிக்கக் கற்றுக்கொள்ளத் துவங்கினர். மேரி இருந்த ஊரில் திருமதி இவான்ஸிடம் திருமறை இருந்தது. மேரி இடையிடையே அங்கு சென்று திருமறையை வாசித்தது தியானிப்பார். சீக்கிரமாக திருமறை வாங்கிவிடவேண்டும் என்ற வாஞ்சை மேரிக்கு வந்தது. சேமிப்பை அதிகரிப்பதற்காக காலைகளை செய்து கிற்ற வந்தார். தோட்டத்திலும் காய்கறிகளைப் பயிரிட்டு அவற்றை கிற்றப்பணம் திரட்டினார். அறுவடையின்போது பக்கத்து பண்ணைக்குச் சென்று அங்கு குறைந்த சம்பளத்திற்குக் கடுமையாக உழைத்தார். தான் ஒட்டுமொத்த சட்டம் போட்டிருந்தாலும் கூட திருமறைத் தகராசேர்த்து வைத்திருக்கும் பணத்திலிருந்து செலவழிக்க விரும்பவில்லை.

ஆறு ஆண்டுகள் கழிந்தது ஆறு கோடைக்காலங்கள் மீதி அடிக்கும் வேலை செய்தார். ஆறு குளிர் காலங்கள் நெகிழும் காலகால பிணுவதிலும் பொருள் சேர்த்தார். ஆறு ஆண்டுகள் காய்கறி பயிரிட்டார். ஆறு ஆண்டுகள் முட்டையும் தேனும் கிற்றார். மேரி பதினாந்து வாரதாக்கும்போது அவளிடம் போதுமான அளவுப் பணம் சேர்த்திருந்தது. மேரி பணத்தடன் ரேசைப்பைக் குருவிடம் சென்று சபை குரு பாலா டாபிளின் சார்ஸ்டிடம் திருமறை இருந்த லாம் ஆனாலும் அவரிடம் திருமறை கிற்றினைக்கு வந்து ஓராம்கு கிவிட்டது. மீதி ஏதேனும் இருக்குமா என்றெல்லாம் ஐயங்கிப்பிடிார். பாலா டாபிள் செல்வதற்காக இருப்பதைத் தமது நடந்து செல்லவேண்டும். வழியில் கள்ளர் பயம் உண்டு என்றும் மேரி மனம் தளரவில்லை.

பெற்றோரிடம் சொல்லிவிட்ட மகிழ்ச்சியும் காடுமுட்டை சரிவுகளிலும் நடந்து பாலா டாபிள் அடைந்து விட்டார் அங்கு சார்ஸ்டிடம் ஒரே ஒரு திருமறை இருந்தது. அதையும் அவரது நண்பர் ஒருவருக்காக ஒதுக்கி வைத்திருந்தார்.

தான் பட்ட யாடுகள் அனைத்தும் கிளைவுக்கு வர மேரி தேம்பி தேம்பி அழ ஆரம்பித்து விட்டார். இதைக் கண்டு மனதருகியவரது தனது கண்புறக்காக கைத்திருந்த திருமறையை மேரியிடம் கொடுத்த விட்டார். ஆறு ஆண்டுகளாக திருமறைக்காக காத்திருந்த மேரி மன கிம்மதியுடன் இறைவனுக்கு ரன்றி கூறினார்.

200 ஆண்டுகள் கழிந்தது வாழ்ந்து வரும் நமக்கு மேரி ஜோன்ஸின் கவலைகள் தெரிவித்திருக்க நியாயம் இல்லை. தான் திருமறை கிடைக்கும் காலத்தில்கூட பாதிக்கினைக்கு கிடைக்காத என்றல்லவா தேடித் திரிகிறோம் (சேம் பக்கம் பார்க்க)

மணி வாக்கு

கற்றதைச் செயலில் பயன்படுத்தாதவன் நிலத்தை உழுதுவிட்டு விதைக்காதவனைப் போலாவான்.

— இமாம் சாஅதி.

உதயதாரகை

சிறுவர் விழா

யாழ் திருமாவட்டத்தின் சிறுவர் ஆண்டு விழா, இம் மாதம் பத்தொன்பதாம் நாள் தெல்லிப்பனையில் நடைபெறும். இதையொட்டிய ஆயத்தங்கள், இப்பொழுது தொடங்கி நமது சபைகளில் நடைபெற்றுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்ப் பகுதிகளில் உள்ள நமது பிள்ளைகளின் இன்றைய நிலைமை மிக்க கவலைக்கிடமாயுள்ளது. — நாள்தோறும் அரசுப்படையினரால் அப்பாவி மக்கள் மட்டுமல்ல, ஒன்றுமறியாப் பாலகர்களும் கொல்லப்பட்டு வருகின்றனர். கடந்த மாதம் 3 வயது குழந்தையொன்று அரசுப் படையின் துப்பாக்கிச் சூட்டினால் தலை சிதறி இறந்தது. கிளிநொச்சியில் ஐந்து குழந்தைகள் பயத்தினால் தாயைக் கட்டி அணைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது குண்டு வீச்சினால் உயிரிழந்தன. பாடசாலைக்குப் போய் திரும்பி வரும்போது துப்பாக்கிச் சூட்டினாலும், பிரங்கிக் குண்டினாலும் தாக்கப்பட்டு உயிரிழந்த பிள்ளைகள் பலர். இதைப்போன்று இன்னும் பலர்!

கள்ளகபடமற்ற நல்ல உள்ளம் படைத்த நம் குழந்தைகளைப் பலர் அடிக்கடி தமிழ்ப் பகுதிகளில் கொல்லப்பட்டு வருவதை நாம் காண்கிறோம். இத்தகைய பயங்கரச் சூழ்நிலையில் அகப்பட்டுள்ள நம் சிறுநீர், தம்படிப்பில் கவனஞ் செலுத்த முடியாமல், பயத்தினால் வாடி வதங்குகின்றனர். தம் பெற்றோரையும் உற்றோரையும் இழந்து அநாதைகளாக அங்கலாய்க்கும் பல பிள்ளைகள் நம் நடுவில் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம்.

இத்தகைய சூழ்நிலையில், நம் சபைப் பிள்ளைகளின் ஆண்டு விழாவெடுக்க ஆயத்தங்கள் செய்து வரும்போது, இவ்விழாவில் நாம் வலியுறுத்தவேண்டிய சில முக்கிய காரியங்களை நாம் கவனிப்பது அவசியம். இன்று, தமிழ்ப் பகுதிகளில் அநாதைகளாகக் கஷ்டப்படும் பிள்ளைகளை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். அவர்கள் விரும்பும் பெருமூச்சு, இரத்தக் கண்ணீர், அவர்கள் படும் துயரம், இவற்றைத் துடைக்க நாம் எவ்விதம் உதவலாமெனச் சிந்திக்க வேண்டும். வறிய நிலையில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கு ஏற்ற புகலிடமின்றி தவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கு, குண்டு வீச்சினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு, 'நமது எதிர்காலம் இருள்மயமாயிருக்கின்ற நமக்கு ஒரு வாழ்வு கிடைக்குமா' என ஏங்கித் தவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கு — கிறிஸ்தவ பிள்ளைகள் எவ்விதம் உதவ முடியும், எத்தகைய சேவைகள் செய்யலாமெனப் பிள்ளைகள் தாமாகச் சிந்திக்கத் தூண்டுவது நமது கடமையாகும்.

'நிங்கள் கடவுளின் ஆலயமாயிருக்கிறீர்கள்' என்பதே இவ்வாண்டு விழாவின் மையப்பொருள். அதாவது, கடவுளின் தூய ஆவியர் குடிகொள்ளும் உறைவிடமே நாங்கள். இறைவன் நமக்குள் வசிப்பதால், அவர் திருமைந்தனின் சிந்தை நமக்குள் இருக்கவேண்டும் எனவே எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் சிந்தை நமக்குள் இருந்தால், அவரைப்போல் வறியோர்க்கும் பிள்ளைகளுக்கும் சேவை செய்யவே நாம் உந்தப்படுவோம்.

'சிறு பிள்ளைகள் என்னிடத்தில் வர இடங்கொடுங்கள், அவர்களைத் தடை செய்யாதிருங்கள்' என இயம்பிய இயேசு பெருமான் தமமிடம் வரும் பிள்ளைகளை ஆசீர்வதிப்பதோடு மட்டுமல்ல, அவர்கள் ஏனைய பிள்ளைகளுக்கு, குறிப்பாக கஷ்டத்திலும் வறுமையிலும் வாடி வதங்கும் பிள்ளைகளுக்கு ஆசீர்வாதமாயிருக்க வேண்டுமெனவே விரும்புகிறார். இதனை நம் பிள்ளைகள் உணர்ச்செய்வது நமது பொறுப்பாகும்.

ஆகவே, இம்முறை நடைபெறும் சிறுவர் விழா, வெறுங்கருத்தற்ற கொண்டாட்டமாயிராமல், இன்றைய சூழ்நிலைக் கேற்ற பொருள் பொதிந்ததாயிருப்பது நல்லது. அன்று நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளும், சேவை மனப்பான்மையைச் சிறுவர் உணர்ந்தறியத்தக்க வண்ணம் அமைய வேண்டுமென்பதையே நாம் வலியுறுத்த விரும்புகிறோம்.

யாழ் மாவட்டக் கிறித்தவக் கலைக் கல்வா உப குழு

நடர்த்தும்

"நாட்டார் பாடல் போட்டி"

நற்செய்தியை ஆதாரமாகக் கொண்டு பின்வரும் தலைப்புகளில் பாடல்கள் அமையவேண்டும்

- (1) மேழிச் செல்வம் (அரிசி வெட்டும் பின்னணியில்)
மத்தேயு, அதிகாரம் 13, வசனம், 4-24
- (2) நீலக்கடல் (மீன்பாடு பின்னணியில்)
மத்தேயு, அதிகாரம் 14, வசனம் 22-33
- (3) இழவில் அழுதிடும் பெண்கூட (ஒப்பாரிப் பின்னணியில்)
அருளாபர், அதிகாரம் 11, வசனம் 1-44

ஒவ்வொரு தலைப்புக்கும் 3 பரிசில்கள் வழங்கப்படும். ஒருவர் எத்தனை பிரதிகளையும் அனுப்பலாம்.

தெரிவு செய்யப்படும் ஆக்கங்கள் வெவ்வேறு பங்குளில் உள்ள நாடக நடனக் குழுக்களினால் மேடையேற்றப்படும்.

நிபந்தனை:- பாடல் 20 நிமிட நேரம் பாடக்கூடிய அளவில் எழுதப்பட்டு, யூலை 30 ம் திகதிக்கு முன் கிடைக்கக் கூடியதாக.

வண்பிதா பிரான்சிஸ் யோசெப், புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம். என்ற முகவரிக்கு அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

மேலதிக விபரங்கள் தேவைப்படின் வண. பிரதமர் தொடர்பு கொள்ள.

வை. மு. பஞ்சலிங்கம்,
யாழ். மாவட்ட செயலாளரும்,
அரசு அதிபரும்.

அன்றன்றுள்ள எங்கள் உணவு

உணவு வெறும் உயிரின் அடையாளம் மட்டுமல்ல; அதவே உயிர். உணவிலிருந்தே உயிர்வாழ்வது சாதகியமாகிறது; உணவின் உயிர்வாழ முடியாது. எனவே உணவுப்பது கூட ஒரு தீவிர சமயச் செயலாகிவிடுகிறது. உணவை உண்ணும்போது, உயிரையே ஏற்றக் கொள்கிறோம்.

உணவைப் பகிர்த்தளிப்பது என்பது ஒருவர் தன் உயிரையே பகிர்த்தளிப்பதாகும். ஆசிரியர் காரம் இதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். பரம்பரைப் பழக்க முடைய ஆக்கிலேயர் ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்கக் கொள்ளும் போது வானிலைபற்றிப் பேசிக் கொள்ளுவது போல, ஆசிரியர் டார் ஒருவரைபொருள் சந்திக்கும் போது, 'சாப்பிட்டாயிற்று?' என்றே கேட்டுக் கொள்வர். அது ஒரு சமூக அடையாளம். உணவு உட்கொள்வது, கிருவிருந்தைப் பெறும் வேளையாகும்.

தனை ஊழியம் இறுதி எய்கியபோது, இயேசு உணவருந்தும் சாதாரணச் செயலை, முற்றிலும் புனிதமாக்கிவிட்டார். அப்பத்தைப் பெறும் சீடர்கள் ஜீவனை ஏற்றுகொள்வதோடு மட்டுமன்றி அந்த வேளையிலிருந்து கடவுளின் மைந்தனின் உயிரையும் ஏற்றக் கொள்ளத் துவங்கினார், அப்பமே மோட்சமாயிற்று.

[ரன்மி: இறையரசேவகா]

பாலர் நேசன்

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

திருமறைமையை கையில் ஏத்கக் கூச்சப்பட்டு இன்னும் கிறிய அளவில் கையடக்கப் பதிப்பு கிடைக்காதா என்றல்லவா ஏற்கு கிறோம்? கமக்கு மேரி ஜோன்ஸின் உணர்ச்சிகள் புரியாததான்!

பாலர் மாமா
பாலர் நேசன் அலுவலகம்,
C/o C. S. I. குருஇல்லம்,
மாணிய்பாய்.

சிந்தனைக்கு விருந்து:

இந்த உலகம் இறைவனின் ஒழுங்காய் அமைக்கப்பட்டது. அவை அனுபவம் நற்செயலாய் உலகம் என்ற உண்டானது என்று கொள்ளினும், இவ்வகம் ஒழுங்கான முறையில் அமைந்த நிற்கிறது என்பதை எாண்கிறோம். ஒன்றிலிருந்துொன்று வெகு தூரத்தில் நெறி வெவ்வேறுகக் கிடக்கும் அண்டங்களும் அணுக்களும் ஒன்றையொன்று பற்றிக் கொண்டு ஒழுங்குடன் இருக்கின்றன. உள் எவ்விதமும் ஒழுங்கு இருக்கிறது, இவ்வளவு ஒழுங்குடன் நிற்கும் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை ஆளும் எவ்வாறு வகவ இறைவன் ஒழுங்கின்றி இருப்பானா? நித்தித்தப்பரர்!

புதி உலகத்தை உண்டாக்க ஆசைப்படுகிறாயா? அப்படியானால் நீ செய்யவேண்டியது நக்த தாய்மாரனை உண்டாக்க வேண்டும்.

நிங்கள் உங்கள் நண்பர்விடம் சொல்லும்விடையன்னைப் பற்றிக் கவனமாயிருங்கள். ஏனெனில் என்னைவாவது ஒருநாள் அவர்கள் உங்களுக்கு விரோதிகள் ஆவார்கள்.

— 3ம் பழமொழி

மனிதர் தேயிலைக்குச் சமம். அவர்களின் உண்மையான பெண்கள் ஒரு தன்னீர்ரி போட்டாடாத்தான் தெரியவரும்.

மனிதனை முட்டாளாக்கும் பெண்களுமுண்டு. முட்டாளனை மனிதராக்கும் பெண்களுமுண்டு.

தன்பன் ஒருவன் உனக்கு இலகுவாகக் கிடைத்தவிடலாம். ஆனால் ஒரு நல்ல கிரோதி கிடைப்பது கஷ்டம். அப்படி ஒரு சரியான கிரோதி உனக்குக் கிடைத்தால், உடவுவிடமிருந்து உனக்கு ஒரு பெரும்பெறு கிடைத்திருக்கிறதென்றே நீ எண்ண வேண்டும். ஒரு கிரோதியின் உருவம் எடுத்து உடவுன் உன்னிடத்தில் வரும்போதுதான், கிடைப்பதற்கரிய அவருடைய நற்பேறு உனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

EDITORIAL

Peace Moves 'Midst Travails

A ship left Kankesanthurai harbour on 2-7-86 at 12 noon with a complement of 98 Tamil passengers bound *not* for any country outside Sri Lanka's shores, but to Trincomalee.

It was the first time, to our knowledge, that Tamil Government Servants and Corporation officials 'stranded' at home, had to be sent back to their stations in the Trincomalee District by ship because of the continuing deterioration in the political climate of the country. Travel by land outside Jaffna has been accepted on all sides as a major risk, to the Tamil speaking people.

To the Tamil officers on board the ship, the journey would not be a *bon voyage*. All on board were asked to take their food parcels and drinking water to last for the period of the journey. The whole operation of Tamil public servants having to take a ship to go to a place of work in Sri Lanka under government protection is itself a mirror-image reflecting the mind and mood of the country today.

Ships in Sri Lanka are not used for mercy missions alone. Nine hundred Tamil youth have been deported in Navy ships to the Boosa Detention Camp on 25-6-86, according to a news report. This followed "a cordoned off search-operation" for terrorists. Parents, the wives and children of the detainees looked on helplessly as lorries sped by, taking the 'suspects' to the Trincomalee dock-yard. According to some reports, the ships themselves may be used as a 'detention-camp' for sometimes till investigations are over.

Ships stir up ugly memories. They have become a symbol to the Tamil speaking people in Sri Lanka of a holocaust syndrome. Nothing has contributed more to the deepening of the economic crisis in Sri Lanka today than the 'exile' of the Tamil fishermen from the Northern waters.

Despite news of the "Peace Package" of new proposals, occupying large chunks of the columns of our national dailies, the epidemic of political violence and brutal killings and the consequent disruption of civilian life reflect an iron-fist approach to the Tamil problem which is clear and disturbing.

Kilinochi has been in the throes of an agony of immense magnitude since 4-6-86. The military escalation in the area has generated some 12,000 refugees, 8000 of whom have arrived in Jaffna. The 4000 in Kilinochi are in five Welfare Centres. The Government Agent, Mr. S. Jeganathan whose residence itself suffered immense damage went to Colombo to appraise the government of the near chaotic situation prevailing in the District. Government Offices, except the Kachcheri, are in the process of moving out.

The giddy and gruesome killings on 28-6-86 at Kilinochi of six farmers who came in a tractor (oblivious perhaps to a confrontation at that time between the militants and the security forces) and the act of burning the bodies with the tractor are redolent again of some tragic happenings in the fields of *Thangavelanthapuram* in the Eastern Province, some months ago. Similar killings have been reported at Paranthan.

The immediate problem at Kilinochi is not the transfer of government offices to safer places (though it has to be done) but more importantly the rehabilitation of the agricultural peasants of *Thirunagar, Jeyanthinagar, Kanesapuram, Kanagapuram, Paravipanchan, Uthayanagar, Ratnapuram* and *Anandapuram*, so that production goals in the area are not irreparably affected. We must make Kilinochi, 'tick' if the North is to be saved from starvation.

In Trincomalee, a gruesome murder has again been detected at *Thampalakamam*, an area which supplies quality rice to the rest of the island. According to reports, 34 bodies were recovered in the forest regions of *Thampalakamam*, all of which were remains of the owner of a mill, his wife and other employees who worked in the mill.

In the Batticaloa District, there are Thirteen Refugee Camps. There are only a few Sinhalese refugees. They are housed in the *Mangalaramaya* Buddhist Temple at Batticaloa. 4500 houses including 800 wadies were destroyed. A little over thousand houses have been re-built largely with the help of non-governmental institutions as *Red Barna, Rotary and Lions Clubs* and the *EHED*.

"The security forces should cease to look upon the Tamils with a suspicious eye" was the comment made by the Ven. Vamalasena Thera, President of the Vanni District Peace Council when he led recently a deputation of 12 members of the Council (Tamils and Muslims) to the Army Co-ordinating Authority. The problem in areas where Sinhalese and Tamils lived according to the President of the Peace Council was that the Tamil civilians had to encounter the hostility of the Army and the Police while Sinhalese civilians were not harassed by the army and the police. Such clarifications by Sinhalese leaders on the plight of Tamils if extended to other areas would

Athletics

(Continued from page 1)

ment worked out with the combination of students and teachers for the singles championship was completed on the 1st of July. The championship was won by Mr S A P Thurairatnam, lecturer in Engineering at the Jaffna College Technical Institute with Mr. G. Nadarajah of the staff of Jaffna College as the runner-up. The two students who surfaced as semi-finalists played another

match with R. Muresh winning the championship with J. Aron as runner-up. The Principal distributed the trophies, one of which belonging to the late Mr. I. P. Thurairatnam, which was presented to the club by Mrs. Thurairatnam, and this trophy was given to the best student Tennis player, R. Muresh as a challenge cup. It may be remembered that the late Mr. I. P. Thurairatnam was one of the foremost and active member of the Jaffna College Staff Tennis Club in the past.

have gone a long way to prevent the killings of Tamils on such a mass scale. [4000 Sri Lankan Tamils have been killed during the last three years, according to the *Atlanta Journal* of 14-6-86].

An unfortunate victim of the "suspicious eye" in Jaffna on Tamils was *Brother Manuel* of the Tholakatty Ashram. The silent procession headed by a Cross-bearer and followed by people of all faiths, along the streets of Pt. Pedro on 28-6-86 attested not merely to the respect the community had for a Roman Catholic Monk, but was also a mass demonstration of the questionable ethical values of a military solution which exploits the beastly instincts in man for political advantage. A military solution in Sri Lanka is not only a political issue. It is also a national issue.

The military attacks and brutal killings have cast serious doubts in the minds of the Tamil people about the credibility of government leaders whose conciliatory statements at public meetings often run counter to the government policies actually implemented. Prime Minister Premadasa inaugurating the *Gam Udaava* celebrations this year is reported to have said:-

"Why do we inflict injustice and discrimination on the basis of numerical power the tyranny of the majority over a minority? It is dictated by the belief in power and the greed for power." (Italics ours)

The fact of the matter is that government leaders are probably of the view that moderates among the Tamils should be weaned and prepared for a political solution, while at the same time, the Tamil 'terrorists' must be dealt with a whip hand eventually annihilating them by building up a military force out of all proportion to local needs.

It is very doubtful if such a scheme would succeed. While many Tamils are not 'terrorists' the predominant emotion in the North is one of utter disillusionment of the governing process in the North and the predominant experience is one of unmitigated oppression. The plight of Citizens' Committees in Jaffna attests to this situation.

Many Tamil moderates will echo the sentiments expressed by Dr. Neelan Tiruchelvam (former TULF M. P. for Vaddukodai) in an Interview which he gave to a Staff Reporter of the *London Observer* who paid a visit to the Island recently. Dr. Tiruchelvam said:-

"Judging from the events taking place in this country, it appears to be impossible for Sinhalese and Tamils to live together. Consequent on the bomb explosions in Colombo, some Tamil Officers were interdicted, others sent on compulsory leave.

Neither the colleagues of the officers, nor the opposition Parties nor the national media raised any voice of protest.

Only a few people in Sri Lanka accept that the country is free and that it belongs to all communities."

[The above is a translation from a Report in a Tamil Daily]

As to our Peace Quest which has been a Penelope's web (a work that is never completed because it was being constantly undone), there are indications that the Quest has now taken a vital turn for a solution, although much work still lies ahead and the green light from the Tamil groups is yet to be given.

After the Hitler pogrom in which six million Jews were murdered, every Jew, it has been said, carried the holocaust in the sub-conscious. Tamil decision makers on the political solution will not be able to get away from this holocaust complex.

But a political solution will ultimately mean nothing to the Tamils except a Devolution of Power which would give the Tamils what to the ancient Greeks was the essence of life — liberty to think, liberty to speak, liberty to do and above all liberty to be.